

Sygn. akt III KK 72/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Dorota Szczerbiak

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 29 października 2019 r.

sprawy **G.A.** skazanego z art. 209 § 1 i 1a k.k.

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego, na niekorzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w O.,

z dnia 8 czerwca 2018 r., sygn. akt VII K (...)

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O..

UZASADNIENIE

G. A. został oskarżony o to, że „w okresie od 21 października 2016 r. do 13 września 2017 r. w O., uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego wobec małoletnich M.A. i M.A. określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w O. VI RC (...), przy czym wysokość powstałych wskutek tego

zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, czym naraził uprawnionych na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych”,

tj. o czyn z art. 209 § 1 i 1a k.k.

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 8 czerwca 2018 r., sygn. akt VII K (...), uznał G.A. za winnego popełniania zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 209 § 1a k.k. i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I), której wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 3 k.k. warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat oraz zobowiązał oskarżonego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łżenia na utrzymanie małoletnich M.A. i M.A. (pkt II). Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych (pkt III).

Wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się z dniem 16 czerwca 2018 r.

Kasację od tego wyroku, na niekorzyść G.A., wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zaskarżając go w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku probacyjnym w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Skarżący zarzucił:

„rażące i mające wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a to art. 69 § 1 k.k., polegające na warunkowym zawieszeniu wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzonej skazanemu za przestępstwo z art. 209 § 1 i 1a k.k., popełnione w okresie od dnia 21 października 2016 r. do dnia 13 września 2017 r. w O., podczas gdy w dacie popełnienia tego przestępstwa oraz w dacie orzekania był on prawomocnie skazany na krę pozbawienia wolności, co tym samym uniemożliwiło wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania”.

Podnosząc taki zarzut wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna i dlatego podlegała rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k.

Słusznie podnosi skarżący, że zaskarżony wyrok został wydany z rażąco obrazą przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 69 § 1 k.k., mającą istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 wyroku o środku probacyjnym w postaci warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności.

Zgodnie z art. 69 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., nadanym ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U., poz. 396), sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Podkreślić przy tym należy, iż ustanowiony w art. 69 § 1 k. k. warunek braku skazania na karę pozbawienia wolności odczytywać należy jako obejmujący zarówno skazanie na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności, jak i na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 28 kwietnia 2017 r., sygn. V KK 42/17, Lex 2281290 i z dnia 5 października 2016 r., sygn. III KK 134/16, LEX nr 2122410).

Sąd Rejonowy w O. wymierzając oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania pominął natomiast całkowicie, że G.A. zarówno w dacie popełnienia przypisanego mu czynu, jak i w dacie wyrokowania w przedmiotowej sprawie, był już wielokrotnie skazywany wyrokami sądów na kary pozbawienia wolności i kary te nie uległy zatarciu stosownie do treści art. 108 k. k. (k. 76 -7 7).

Skoro zatem oskarżony w dacie popełnienia czynu przypisanego mu wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 8 czerwca 2018 r., sygn. VII K (...), nie spełniał warunków określonych w art. 69 § 1 k.k., to Sąd wymierzając karę pozbawienia wolności nie mógł orzec o warunkowym zawieszeniu jej wykonania.

Podkreślić należy, że o ile zarzut podniesiony w kasacji jest zasadny, o tyle nie można się zgodzić z jej wnioskiem końcowym, gdyż w sprawie zachodzi konieczność takiego ukształtowania kary, aby interesy finansowe małoletnich były zapewnione. Natomiast w przypadku uwzględnienia wniosku skarżącego

i uchylenia wyroku tylko w zakresie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, automatycznie bezprzedmiotowy stałby się obowiązek z art. 72 § 1 pkt 3 k.k., a nadto nie zachodziłaby konieczność przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, o co wnioskuje skarżący w kasacji.

Na zakończenie należy zauważyć, co zostało słusznie wskazane w kasacji, że o świadczeniu alimentacyjnym orzekał Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 9 grudnia 2016 r., sygn. VI RC (...), a nie Sąd Rejonowy w O.. Błąd taki prokuratora zawarty w akcie oskarżenia nie został zweryfikowany przez orzekający Sąd, co winno mieć miejsce przy ponownym rozpoznaniu.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

as